

ogsaa fremhævede før, har set, at en afgaaet Distriktslæge er bleven udnævnt til Professor. Jeg skal nu ikke lægge videre Vægt paa dette, det har ikke meget at sige, om Justitsministeren gør sin Tandlæge til Professor, om Landbrugsministerens Læge og Konseilspræsidentens Distriktslæge ogsaa blive Professorer, for min Skyld maa man gøre alle Ministeriets Medlemmers Læger til Professorer. — jeg tror for Resten, de ere det, naar undtages den Mand, som er Sygekasseinspektør, og som var Finansministerens Læge, han kunde ikke blive Professor, da han havde faaet et Embede —, det, det kommer an paa, er, at den højtærede Justitsminister ikke har kunnet føre Skygge af Bevis for, at han til en Mængde Embeder — jeg kunde nævne en hel Række — ikke har foretrukket Folk, hvor man maatte sige, at der var andre, som vare langt bedre kvalificerede.

Den højtærede Justitsminister har blandt de Grunde, han anførte for sine Embedsbesættelser, ogsaa nævnt, at de vedkommende Ansøgere praktiserede paa Stedet, og som Regel vilde han foretrække dette i de mindre Byer. Men det er netop det, den højtærede Minister ikke gør! Jeg kunde nævne ham en Række mindre Byer, hvis han ønsker det, hvor han har valgt Folk udefra til Distriktslæger, og hvor der blandt Ansøgerne paa Stedet var overordentlig velkvalificerede Folk, som havde boet i Byen længe. Man kan ikke komme bort fra dette, at der har været en meget stor Vilkaarlighed i den højtærede Justitsministers Administration af Lægevæsenet, og man behøver ikke bedre Bevis end Sagen med Sundhedskollegiet. Den højtærede Minister kan ikke faa noget Menneske til at tro andet, end at det, der skete i Virkeligheden var fremkaldt af, at Sundhedskollegiets Medlemmer følte sig dybt krænkede ved Ministerens Vilkaarlighed.

Justitsministeren (Alberti): Det ærede Medlem (Rørdam) mente, at den Udnævnelse, han fik i 1901, paa ingen Maade kunde sammenstilles med en Udnævnelse til Distriktslæge. Først og fremmest anførte det ærede Medlem med et Suk, at Stillingen lønnes kun med 600 Kr. om

Aaret, medens et Distriktslægeembede lønnes med 800 Kr. Den Forskel er jo ikke saa overordentlig stor. Dernæst sagde det ærede Medlem, at den Stilling havde han ikke søgt, han kunde derfor ikke vide, hvilke andre der kunde gøre sig Haab om at komme i Betragtning. Nej, det er rigtigt for saa vidt, hvad det ærede Medlem siger, idet han ikke har indgivet nogen skriftlig Ansøgning om Stillingen, der ganske vist heller ikke var opslaaet vakant. Det var mig ikke bekendt den Gang, men blev mig bekendt senere, at ved tidligere lignende Lejligheder har man plejet at foretage Henvendelse til Sundhedskollegiet og forlange dets Indstilling om, hvem der burde komme i Betragtning. Jeg vidste ikke, at noget saadant havde været Skik tidligere, og jeg gjorde det derfor ikke. Det ærede Medlem kom i Betragtning, uden at det ærede Medlem, der utvivlsomt som gammel Læge har vidst, at en saadan Praksis tidligere har været, fandt mindste Foranledning til at gøre mig opmærksom derpaa eller til at henvise mig til, at jeg dog burde spørge Sundhedskollegiet, hvad det mente. Det ærede Medlem paaberaaber sig Sundhedskollegiet, naar han mener, det passer ham, men ellers kender han det ikke. Om de forskellige Embedsbesættelser, der har været Tale om, skal jeg ikke udtale mig videre. Det ærede Medlem siger, at jeg ikke har ført Skygge af Bevis for, at min Fremgangsmaade har været rigtig. Saa vil jeg derimod sige, at det ærede Medlem ikke har ført Skygge af Bevis for, at den har været urigtig, men det var det, der skulde bevises og ikke det andet. Det ærede Medlem siger, at det har man aldrig tidligere set, at en Tandlæge er bleven Professor. Er det, fordi Tandlæger overhovedet staa saa lavt i det ærede Medlems Øjne, at de ikke maa blive Professorer, og at det er noget, som skal være Lægestanden alene forbeholdt? Og naar det ærede Medlem er vred over, at forskellige Læger ere bleven Professorer, staaar det saa i Forbindelse med, at det ærede Medlem selv som Embedsmand ikke endnu kan blive Professor? I Tidens Løb kan det maaske komme. Men det ærede Medlem har ikke Ret, naar han siger, at man aldrig før har set, at en Tandlæge